

Οι 5 δραστήριοι αδελφοί Παντελεμίδη

Μια φωτογραφία του προσωπικού του εργοστασίου Παντελεμίδη. Ανάμεσά τους διακρίνονται και δύο Σινδιώτες: ο Νικ. Ζαβαρόπουλος (στη μεσαία σειρά ο πρώτος με το μουστάκι) και ο Ανέστης Αλμπάνης (στην κάτω σειρά δεύτερος από αριστερά)

Οι άνθρωποι που πρώτοι συνέβαλαν στην πρόοδο της Σίνδου με την εδώ εγκατάστασή τους από την προσφυγιά το 1922, ήταν οι πέντε αδελφοί ΠΑΝΤΕΛΕΜΙΔΗ. Κατάγονταν από την Αγαθούπολη της Ανατολικής Θράκης και ήταν ξακουστοί τεχνίτες στην περιοχή τους, αλλά και σε ολόκληρη την Θράκη, στην κατασκευή νερόμυλων.

Μόλις εγκαταστάθηκαν στη Σίνδο, οι πέντε ανήσυχοι αδελφοί δημιούργησαν αλευρόμυλο, συνεχίζοντας την επαγγελματική τους παράδοση και στη νέα τους πατρίδα.

Οι δουλειές τους πήγαιναν καλά, αλλά σαν ανήσυχα άτομα που ήταν και οι πέντε και ήθελαν να δημιουργούν πάντα κάτι το νέο, δημιούργησαν το 1933 την πρώτη εταιρεία ηλεκτροπαραγωγής στη Σίνδο. Η εταιρεία αυτή χρησιμοποιούσε τις εγκαταστάσεις της επιχείρησής τους, που την ημέρα λειτουργούσαν για τις ανάγκες του αλευρόμυλου, ενώ το βράδυ λειτουργούσαν για τον ηλεκτροφωτισμό. Άρχισε έτσι η ηλεκτροδότηση στα στέκια των Σινδιωτών και σε ελάχιστα σπίτια της εποχής, αλλάζοντας τον τρόπο ζωής των κατοίκων της Σίνδου.

Η προσπάθεια αυτή έμεινε σαν ανάμνηση στους παλιούς, οι οποίοι σήμερα που η τεχνολογία έχει αλλάξει, θυμούνται τον αδύνατο εκείνο φωτισμό και με τη βαρεία Θρακιώτικη προφορά τους λένε: "Μπρε τα καντηλιέρα!".

Αυτή η ηλεκτροδότηση κράτησε μέχρι το 1936, οπότε

μια μεγάλη χιονοθύελλα κατέστρεψε τις καλωδιώσεις και έκανε απραγματοποίητο το όνειρο των δραστήριων αδελφών. Έτσι και οι πέντε εγκατέλειψαν τη Σίνδο.

Μετά τον πόλεμο του 1940, ο ένας από τους αδελφούς δημιούργησε στη Θεσσαλονίκη βιοτεχνία, όπου κατασκεύαζε με μεγάλη επιτυχία "γκαζιέρες", βοηθώντας έτσι κάθε νοικοκυριό που την εποχή εκείνη είχε ανάγκη από τον εκσυγχρονισμό. Οι άλλοι τέσσερις, σαν δημιουργικοί που ήταν, ίδρυσαν βιομηχανία που κατασκεύαζε τις αλωνιστικές μηχανές "TITAN". Ήταν άριστοι τεχνίτες και ικανότατοι στο να αντιγράφουν μηχανισμούς, κάνοντας μάλιστα και βελτιώσεις που έγιναν αποδεκτές σε όλη την Ευρώπη. Κατέλαβαν έτσι μια καλή θέση στην Ελληνική αγορά και κάνοντας επιπλέον και εξαγωγές στην Τουρκία, έφτασαν να παράγουν μια αλωνιστική μηχανή την ημέρα.

Το 1951 πήραν τα σχέδια της πρώτης ιδιωτικής θεριζοαλωνιστικής μηχανής του νομού, που ανήκε στον Σινδιώτη Στέργιο Αποστόλου και στον ιατρό Δημητριάδη, και το 1954 έβγαλαν στο εμπόριο την πρώτη Ελληνική θεριζοαλωνιστική μηχανή "TITAN". Άρχισαν όμως να αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα, τόσο τεχνολογικά, όσο και εξ' αιτίας του έντονου ανταγωνισμού στην αγορά από ξένες εταιρείες. Έτσι περιήλθαν σε αδιέξοδο με πολλές απώλειες στη δεκαετία του '50, από τη μια

αδελφού, που ήταν και ο σχεδιαστής της προσπάθειας, και από την άλλη λόγω της τεχνολογίας των αλωνιστικών μηχανών τους, που από την αρχή της δεκαετίας του '60 άρχισε σιγά-σιγά να περνά στο περιθώριο.

Μετά τον θάνατο και των άλλων τριών αδελφών συνέχισε τις δραστηριότητές του μόνο ο πέμπτος, δημιουργώντας βιομηχανία ζαντών αυτοκινήτου, που λειτούργησε με μεγάλη επιτυχία, μια και το αυτοκίνητο μετά τη δεκαετία του '70 μπήκε για τα καλά στη ζωή μας. Όταν όμως πέθανε κι αυτός, η βιομηχανία περιήλθε για λίγα χρόνια στους εργαζόμενους. Επειδή δε αυτοί δεν μπορούσαν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες λειτουργίας της, η βιομηχανία κατέληξε στα χέρια του Δήμου Ευόσμου, όπου τώρα λειτουργεί επιτυχώς σαν "Δημοτική Επιχείρηση Ευόσμου" μέσα στη γειτονική μας ΒΙ.ΠΕ.Θ.

Σήμερα μαζί μας, αρκετοί Σινδιώτες θα θυμηθούν και άλλοι θα γνωρίσουν τους δραστήριους Θρακιώτες αδελφούς, που κοντά τους πολλοί έγιναν άριστοι τεχνίτες.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ

Νέο σχολείο στην Ιωνία

Στις 21 Σεπτεμβρίου εγκαινιάστηκε από τον υπουργό Μακεδονίας - Θράκης κ. Κωστ. Τριαρίδη νέο σχολικό κτίριο στο δήμο Ιωνίας.